

VEND TILBAGE TIL MIG

”Du skal sige til folket: »Dette siger Hærskarers Herre: ‘Vend tilbage til mig!’ siger Hærskarers Herre, ‘så vil jeg vende tilbage til jer,’ siger Hærskarers Herre.«” (Zakarias’ Bog 1:3)

Zakarias begyndte sin profeti med et kald til omvendelse og et kald, der genkaldte Israels og Judas magre åndelige arv. Deres forfædres synd bragte nationen i eksil, og Zakarias advarede folket i en påmindelse om, at det samme kunne ske for dem.

Men vi skal alligevel huske på, at disse ikke var ”slemme folk” – de var den resterende skare, der kom tilbage fra Babylon. Hundredetusindevis af mennesker blev bragt i fangenskab i Babylon, og kun omkring 50.000 vendte tilbage. De, der kom tilbage, var dem, der var mest overgivet til Herren og til Jerusalems genopbygning. Men selv disse mennesker havde brug for at høre og adlyde Herrens advarsel – godt 18 år efter de var hjemvendt til det Forjættede Land.

Når det hele kom til stykket, havde de fjendtlige omstændigheder taget modet fra Guds folk, og de undrede sig over, hvorfor Gud syntes at være så langt væk:

- Landet lå stadig øde efter 70 års forsømmelse.
- Det var et hårdt arbejde at skulle genopbygge landet og sætte det i stand.
- De havde hverken mange penge (Haggai 1:6) eller megen arbejdskraft.
- De led under mangel på afgroede og tørke (Haggai 1:10-11).
- Fjender modsatte sig arbejdet (Ezra 4:1-5).
- De huskede lettere tider i Babylon.

Alle disse omstændigheder fik dem til at føle, at Gud var langt væk. Derfor brugte Gud Zakarias til at forsikre dem om, at Han ikke var fjernet fra dem. Hvis de ville vende tilbage til Ham, så ville Han vende tilbage til dem.

Somme tider ønsker vi, at Gud *selv* ville få os til at vende tilbage til Ham i stedet for at bede os om at vende tilbage efter vores eget valg. Vi kunne ønske, at vi blot skulle læne os passivt tilbage og lade Gud stå for vores åndelige vækst uafhængigt af vores egne valg og ønsker. Ikke desto mindre ønsker Gud en kærlighed fra os, som er givet af egen fri vilje, og derfor tilskynder Han os til at vælge Ham og vende tilbage til Ham.

Zakarias’ ord minder os om Jakobs Brev 4:8: *”Hold jer nær til Gud, så vil Han holde sig nær til jer.”* Dette er både en invitation og et løfte. Det er en invitation til at komme nær til Gud – underforstået at Han ønsker dig tæt på sig. Du behøver ikke at skulle overtale en uvillig Gud til at tage imod dig; Han ønsker, at du kommer Ham nærmere. Zakarias og Jakob var enige om dette: *”Vend tilbage til mig... så vil jeg vende tilbage til jer.”* *”Hold jer nær til Gud, så vil Han holde sig nær til jer.”* Det er en åben invitation.

Men dette er mere end en invitation; det er også et løfte. Gud lover os, at Han vil løbe os i møde, når vi vender tilbage til Ham. Vi mindes også om, at hvis vi er langt fra Gud, så er det ikke fordi, *Han* har distanceret sig fra *os*. Vi har distanceret os fra Ham.

Et ældre ægtepar kom kørende i deres bil, hvis forsædepladser var ét bredt bænkeagtigt sæde. Idet de kørte, bemærkede konen, at i mange af de andre biler med par siddende på forsædet sad kvinden tæt på manden, mens han kørte. Hun spurgte sin mand, *”Hvorfor sidder vi ikke længere så tæt?”* Han svarede ganske enkelt, *”Jeg har aldrig flyttet mig.”*

Hvis vi er langt fra Gud, så husk at *Han* ikke har flyttet sig – det har *vi*. Vi er nødt til at vende tilbage til Ham.

Af David Guzik.